

Zijn we op de goede weg?

Na het nodige gesteggel over de samenstelling van de agenda en de hoeveelheid spreektijd die we als Bussum Groep zouden krijgen, zijn wij niet erg positief over een vervolg. Een recente publicatie van een anderhalf jaar oud filmpje van een interview met mij, op de website van het Kennisplatform verandert daar niets aan.

Ondanks alle afspraken die er gemaakt zijn over mede bepalen van de agenda, over kennisberichten waar ook het alternatieve geluid in verwoord zou worden, wil het maar niet lukken.

Kunnen we nog wel zo doorgaan?

De maanden maart en april werden we opgeschrikt door maar liefst 4 zelfdodingen van mensen die ernstig leden aan overgevoeligheid voor EMV. En de daarmee samenhangende lijdensweg die ze hebben moeten ondergaan, waardoor ze geen enkele uitweg meer zagen dan de weg die ze gekozen hebben.

In mijn directe omgeving heb ik euthanasie meegemaakt van iemand die ernstig leed aan diverse klachten, waaronder astma en suikerziekte, waardoor ze langzaam haar kwaliteit van leven én ledematen verloor. Toen ook haar tweede been afgezet moest worden, kreeg ze binnen twee weken euthanasie. Daar kan het wel, hier niet voor EHS'ers, die ook heel erg moeten lijden. En sterker nog, die lijden door iets dat ze overkomt doordat de maatschappij onzorgvuldig omgaat met nieuwe technologie. Deze mensen willen leven, maar gaan letterlijk dood door de ellende. We kunnen ze niet helpen (hoewel er wel mogelijkheden zijn, witte zones bijvoorbeeld) en ze kunnen dan ook nog niet eens op een waardige manier sterven. Erger kan nauwelijks.

Bij hoogspanningsleidingen wordt voor het eerst in Nederland het voorzorgprincipe toegepast. De kans op sterfte van kinderen aan leukemie, waarbij we over een jaarlijkse sterftekans spreken van nog geen kind, leidt tot maatregelen. Dat is goed, het zal namelijk je kind maar wezen. Maar waarom kunnen we er in het kader van de radiofrequenties niet over het voorzorgprincipe spreken?

Waarom wil het maar niet lukken?

Economische belangen? Velen van ons kennen de methoden die de industrie gebruikt om onwelgevallige nieuwe kennis zo lang mogelijk tegen te houden. Het asbest en tabak verhaal zijn gevoeglijk bekend. In het rapport 'Late lessons from early warnings: Science, precaution, innovation' worden er nog een aantal aan toegevoegd. Tevens wordt daarin de tactiek die gehanteerd wordt aan het licht gebracht. Toch gebeurt er nauwelijks iets. We horen de waarschuwingen, de ervaringen uit het verleden en we laten het gebeuren. Geen lessons voor ons.

Zoals we hier zitten, maken we deel uit van het systeem. Toch zullen we het systeem moeten kraken om iets te laten gebeuren.

Waar gaat het echt om?

Erkenning, hulp en voorlichting.

Zo simpel kan het zijn. Wat doet het Kennisplatform? Helaas niet voldoende werken aan erkenning, hulp en voorlichting, maar vooral nog zo veel mogelijk ontkenning van dat er een probleem bestaat.

Ook de Kennisberichten die uitkomen getuigen op geen enkele wijze van openheid om ook het zorgwekkende geluid te laten horen. Geruststellen blijft het belangrijkste adagio.

Wilt u voorbeelden? Dat lukt nog wel binnen mijn 5 minuten spreektijd:

- Met het uitkomen van het Kennisbericht 'Een elektrogevoelige zoekt hulp' van 12 april 2012 is een voorzichtige erkenning van klachten door EMV gekomen. Dat heeft heel veel druk en inspanning van ons gekost, maar de mogelijkheid dat het niet alleen een psychische oorzaak heeft en dat het ook aan EMV zou kunnen liggen, is uiteindelijk opgenomen. Maar helaas geen enkele overheidsinstantie schijnt het Kennisbericht te kennen en in ieder geval handelen ze er niet naar.
- Op het Kennisbericht 'EMV en kinderen' heeft de Bussum Groep op 24 juni 2013 een heel constructief commentaar gegeven, met ca. 20 alternatieve tekstvoorstellen. Tot op de dag van vandaag is het niet gelukt dit Kennisbericht met die enkele wijzigingen uit te brengen.

Overleg er over vindt evenmin plaats. Inmiddels is wel de belofte gedaan dat het voor 1 juli zal uitkomen. Maar zal het de die-hards uit het Kennisplatform weer lukken om de tekstaanpassingen grotendeels tegen te houden? Ik vrees van wel.

- De memo 'Omgaan met EMV' kwam uit met een inleidende tekst die een zeer ongelukkig beeld gaf, waaronder de zin: 'Het geven van deze praktische tips door het Kennisplatform Elektromagnetische Velden mag niet uitgelegd worden als een wetenschappelijke erkenning dat elektromagnetische velden gezondheidsklachten kunnen veroorzaken.' Waar zijn we nu mee bezig? In april 2012 kan het nog wel van EMV komen, maar februari 2014 niet meer! Toch lukte een snelle aanpassing van de tekst wel. Weliswaar beter, maar nog steeds onbevredigend. Maar waarom eerst uit laten komen, als een gedeeltelijke aanpassing daarna wel snel lukt?

Waarom deze ingewikkelde weg. We kunnen toch gewoon met elkaar overleggen en proberen tot consensus te komen? Lukt dat niet, dan zijn we overeengekomen dat er onze mening aan toe wordt gevoegd. Dat zijn we allemaal al overeengekomen, maar het lukt maar niet daarnaar te handelen.

En voor de duidelijkheid: Er zijn binnen het Kennisplatform mensen die echt oprecht hier hun best voor doen en toch lukt het niet. Dan zullen we de conclusie desondanks moeten trekken: dit is trekken aan een dood paard, de methode die de tegenbeweging hanteert, wint het voorlopig nog.

Ooit zullen ook zij verantwoording moeten afleggen en met hun geweten in het reine moeten komen. Ondertussen zullen er nog vele slachtoffers zijn die een lange lijdensweg te gaan hebben.

Wij, de vertegenwoordigers van de Bussum Groep, zullen andere wegen moeten bewandelen, ze lopen niet via deze raadszaal, want dan staat het Kennisplatform het bereiken van onze doelstellingen, erkenning, hulp en voorlichting, alleen maar in de weg.

Als het Kennisplatform in zijn nieuwe vorm niet als de donder heel hard gaat werken aan die erkenning, hulp en voorlichting, dan zie ik geen enkele plaats voor de NGO's hier aan tafel.

Zijn we op de goede weg? Dat lijkt zeer twijfelachtig!

Of heeft het Kennisplatform nog een haas in de hoge hoed?

Namens de Bussum Groep: NPS, StopUMTS, NIBE en St. EHS

Michiel Haas